

רע"פ 4328/21 - יאיר אקשטיין נגד מדינת ישראל - לשכת תביעות תעבורה ירושלים

בית המשפט העליון

רע"פ 4328/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: יאיר אקשטיין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - לשכת תביעות תעבורה ירושלים

בקשת רשות ערעור על פסק דינו בית המשפט המחוזי
בירושלים ב-עפ"ת 6125-09-20 מיום 19.5.2021
שניתן על ידי השופט מ' כדורי

בשם המבקש: עו"ד מרדכי (מוטי) אורנג'

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט מ'כדורי) בעפ"ת 6125-09-20, מיום 19.5.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (השופט ש' זוכוביצקי-אורי) בח"נ 9369-11-19, מיום 7.7.2020.

2. המבקש חויב בתשלום קנס ביום 29.4.2018 בגין נהיגה ברכב ללא רישיון רכב תקף, בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה) והגיש בקשה להישפט.

בפני בית משפט השלום לתעבורה טען המבקש כי בקשתו להישפט התיישנה, וזאת לאחר ששלח את הבקשה ביום 29.7.2018, אך ההזמנה לדין נשלחה כעבור למעלה משנה בלבד, בניגוד לסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

נקבע כי המבקש לא הוכיח את שליחת בקשתו להישפט; וכי הזמנתו לדין נשלחה על יסוד בקשה מקוונת שהגיש רק ביום 3.1.2019 - אותה לא הציג בפני בית משפט השלום לתעבורה - ומשכך הזמנתו לדין נשלחה בתוך סד הזמנים הקבוע בחוק.

בהמשך לכך, ומשהמבקש הודה בעובדות ביצוע העבירה, הוא הורשע ונגזר עליו סכום הקנס המקורי - בסך 250 ש"ח, זאת לפנים משורת הדין וחרף 11 הרשעותיו הקודמות בתחום התעבורה.

1. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי, נדחה. במסגרת זאת, נקבע כי המערער לא הציג ראיה כי דבר הדואר הרשום ששלח ביום 29.7.2018 הוא בקשתו להישפט; וכי אין בעובדה שהמשיבה הסכימה להאריך את המועד להישפט, לאחר שליחת הפנייה המקוונת, כדי לבסס את טענת ההתיישנות.

2. מכאן הבקשה לרשות ערעור שלפניי, בה טוען המבקש כי שלח את הבקשה להישפט בתוך מסגרת הזמנים הקבועה בדין; כי בכל פניותיו, בין לשתי הערכאות הקודמות ובין אם לרשויות, הדגיש כי שלח את בקשתו להישפט ביום 29.7.2018; וכי המשיבה זימנה אותו לדין לאחר שקיבלה את טענותיו על שליחת בקשתו להישפט במועד שנטען על ידו.

3. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במשורה, במקרים שבהם מתעוררת סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, או במקרים שבהם נגרם למבקש עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 1581/20 אבו חמיד נ' מדינת ישראל(8.3.2020)).

טענות המבקש מתמקדות כל כולן בעובדות שליחת בקשתו להישפט במועד, ומשכך נטועות היטב בדלת אמותיו של עניינו הפרטי. די בכך בכדי לדחות.

כפי שהודגש זה מכבר, אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו בערכאה הדיונית - על אחת כמה וכמה במסגרת בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי". בהקשר זה לא מצאתי מקום להתערב במסקנות העובדתיות שקבעו שתי הערכאות הקודמות, לפיהן המבקש לא הוכיח כי שלח את בקשתו להישפט במועד, וממילא לא עלה בידי המבקש להניח תשתית ראייתית מספקת להוכחת עיוות דין (ראו והשוו רע"פ 5469/19 לויטן נ' מדינת ישראל(25.8.2019)).

מכל מקום, חסד עשה עמו בית משפט השלום עת הסתפק בהשתתף הקנס המקורי, חרף הרשעותיו הרבות הקודמות.

4. על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בתמוז התשפ"א (5.7.2021).

ש ו פ ט